

Kuvassa Kristiina Pulliainen, Markus Seppälä, Joel Holmén, Petteri Raejärvi, Miikka Lumela, Iiro Kauma, Mirva Matikka, Kristian Taipale, Veli-Matti Isoviita, Rasmus Kentala, Tuomo Väisänen, Elli Turjanmaa ja Timo Tuovinen.

Kandiseurat ovat huolissaan opetuksen laadusta

Duodecim järjesti jo perinteeksi muodostuneen lääketieteen kandiseurojen tapaamisen 31.1.2014 Helsingissä Seurahuoneella. Tilaisuudessa oli paikalla edustajia Lääketieteenkandidaattiseurasta, Kuopion Lääketieteen Opiskelijoista, Tampereen lääketieteen kandidaattiseurasta, Turun Lääketieteenkandidaattiseurasta, Tarton Suomalaiset Lääketieteen Opiskelijat ry:stä sekä Suomen Medisiinariliitosta.

Iltaan kuului syömistä ja juomista asiaankuuluvien menojen sekä rentoa yhdessäoloa ja kuulumisten vaihtoa. Paikalla olivat myös Duodecimin pääsihteeri **Matti Rautalahti** sekä koulutuspäällikkö **Juha-Pekka Turunen**. Lisäksi juuri valittu Duodecim-seuran hallituksen puheenjohtaja **Anne Pitkäranta** kävi esittäytymässä kandiseurojen edustajille ja keskustelemassa heidän kanssaan

lääketieteen opiskeluun liittyvistä ajankohtaisista asioista.

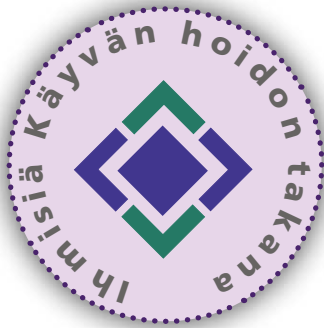
– Kandiseurojen tapaaminen järjestetään aina vuosittain tammikuussa. Duodecim haluaa myös tällä tavoin tukea opiskelijatoimintaa ja tarjota seuroille foorumin, jossa ne voivat keskustella oman toimintansa ja ylipäätänsä lääke-

tieteen opiskelun kannalta tärkeitä aiheista, Turunen kertoo.

Illan aikana keskusteltiin muun muassa Duodecim opiskelua tukevista palveluista sekä Pro Medicon uudesta ammatillista kehittymistä tukevasta Taitoni.fi-palvelusta. Opiskelijat kokivat esimerkiksi Aikakauskirja Duodecimin mielekkäänä oppimisen apuvälineenä ja toivoivat yleisesti lisää mobiilisovelluksia opiskelun tueksi. Lisäksi illan aikana keskusteltiin opiskelijoiden opetuksen laatua koskevasta huolesta.

– Opiskelijat ovat huolissaan opiskelijamäärien nousun vaikutuksista opetuksen laatuun. Opiskelijamäärät kasvavat, mutta tiedekuntien määrärahat eivät. Tämä vaikuttaa selvästi muun muassa pienryhmäopetuksen ryhmäkokoihin ja käytännön taitojen harjoittelumahdollisuuksiin, kandiseurojen puheenjohtajat pohtivat. ■

”Opiskelijat ovat huolissaan opiskelijamäärien nousun vaikutuksista opetuksen laatuun”

Jarmo Lappalainen Perusterveydenhuollon arjen välittäjänä suositustyössä

Terveyskeskuslääkäri Jarmo Lappalainen kutsuttiin yleislääketieteen edustajana päivittämään depressiosuosituksia. Suositustyön opeista on ollut monenlaista hyötyä myös uudessa tehtävässä sairaanhoitopiirin perusterveydenhuollon yksikön yleislääkärinä.

Lappalaisen ammattitaitoa ja paneutumista yleislääkärin työhön on palkittu mm. Vuoden yleislääkäri ja Vuoden Rohto -vastaava -tittelillä vuonna 2009.

”Olen Jarmo Lappalainen 50-vuotias yleislääketieteen erikoislääkäri. Olen toiminut 23 vuotta Juvan terveyskeskuksessa, aluksi terveyskeskuslääkärinä vuosina 1990–2002 ja johtavana lääkärinä vuosina 2001–2013. Lokakuussa 2013 aloitin Etelä-Savon sairaanhoitopiirin perusterveydenhuollon yksikön ylilääkärinä. Potilastyön ohella olen ollut mukana perusterveydenhuollon kehittämistyössä mm. Rohto-keskuksen toiminnassa sekä lääkäreiden ohjaamisessa. Hallinnon pätevyuden lisäksi olen hankkinut itselleni lääkärikouluttajan erityispätevyuden. Duodecimin koulutusvaliokunnassa olen ollut kaksi kautta.

Pidin Duodecimin vuosijuhlassa vuonna 2012 esityksen masen-

nuksen Käypä hoito -suosituksen käyttöönotosta arjessa, minkä jälkeen sain kutsun suositustyöryhmän Käypä hoito -toimittaja Pekka Jousilahdelta masennussuosituksen päivitysryhmään perusterveydenhuollon edustajaksi.

Hieman emmin ennen suostumista, koska minulta puuttuu tieteellinen meritoituminen ja olen aiemmin tehnyt hommia sillä asenteella, että lukekoot muut tieteellisiä artikkeleita, minä osallistun valmiiksi koostetun ja puntaroidun tiedon käytäntöön viemiseen. Toisaalta olen monesti miettinyt, mitenköhän nuo suositukset syntyvät. Utelaisuus voitti, lähdin mukaan enkä ole katunut.

Etenkin nyt uudessa työssäni sairaanhoitopiirin perusterveydenhuollon yksikön ylilääkärinä tarvitsen taitoja tutustua kirjallisuuteen, arvioida tieteellisiä artikkeleita ja etsiä tietoa. Näitä taitoja Käypä hoito -työ on vahvistanut. Parasta antia on ollut verkostoituminen työryhmän kanssa ja tutustuminen Käypä hoito -prosessiin.

On erittäin tärkeää, että terveyskeskuksen arkityössä on käytettävissä näyttöön perustuva viimeisin tieto. Se helpottaa työtä, sujuvoittaa potilaiden hoitoa ja edistää po-

tilasturvallisuutta ja tasa-arvoista hoitoa. On kunnia-asia olla tuossa arvokkaassa työssä mukana. Tiedon määrä lisääntyy jatkuvasti ja samalla lisääntyy tuska sen hallinnasta ja soveltamisesta. Lain-säädäntökin edellyttää potilaita hoidettavan näyttöön perustuen. Siksi mielestäni suositusten merkitys tulevaisuudessa vain kasvaa. Normeina Käypää hoitoa ei voida pitää vaan kelpo työkaluna.

Käypä hoito -ryhmässä edustan perusterveydenhuollon näkökulmaa ja pyrin nostamaan kysymyksiä erityisesti arkityön näkökulmasta tavoitteena potilaan sujuva hoito. Mikäli suositus antaa vastauksia arkityön tavallisiin pulmiin on sen menestys taattu.

Tässä vaiheessa minun oli vielä vaikea arvioida Käypä hoito -työtä ryhmäläisen näkökulmasta kovin perusteellisesti vähäisen kokemuksen perusteella. Ainakin itse olen kokenut tullessi hyvin kuulluksi ja näkemyseni on otettu huomioon. Perusterveydenhuollon edustajan rooli on tärkeä käytännön kysymysten nostattajana ja arkityön asiantuntijana, ei välttämättä niinkään näytönastekatsausten tekijänä.” ■

TUULA VAINIKAINEN 535